

σημείωμα για την έκδοση

Ο πλάνης, η φιγούρα που ενσαρκώνει την ποίηση του Μποντλέρ, αρνείται να υποταχθεί, αρνείται να υποταχθεί στην εποχή του, στην ταχύτητά της. Δεν είναι συμβατός με αυτήν, δεν είναι αφομοιώσιμος. Κρατά τα στοιχεία αυτά που τον κάνουν να ξεχωρίζει, που αποτελούν μέρος της ταυτότητάς του, δεν τα θυσιάζει για χάρη της ομοιομορφίας, δεν ενδίδει στην ευκολία του ανήκειν.

Είναι καμιά φορά επώδυνο να ξεχωρίζει κανείς. Ο Μποντλέρ και στη ζωή και στο έργο του ακολούθησε τη φωνή που παραινεί τους τρελούς αυτού του κόσμου να διαφυλάξουν τα όνειρά τους, γιατί, όπως λέει η φωνή στο ομώνυμο ποίημά του, τα δικά τους είναι ωραιότερα. Η φωνή αυτή τον επέλεξε και την επέλεξε κι αυτός, ενώ βρισκόταν, όπως αφηγείται, στριμωγμένος με την πλάτη στη σκοτεινή Βαβέλ της βιβλιοθήκης του.

Το κέρας της Αμάλθειας, το σύμβολο της αφθονίας υπάρχει ως διακοσμητικό στοιχείο σε οικοδόμημα χτισμένο πάνω σε πύργο του Φρουρίου της Βαβυλώνας. Πολυπολιτισμικότητα και αφθονία. Η πολυφωνία, όμως, δεν ταυτίζεται με την αφθονία, συχνά είναι απλώς φασαρία. Είναι σαν την οχλοβοή στο μέσο της οποίας είναι εξόριστος ο ποιητής, όπως τόσο οξυδερκώς περιγράφεται η μοναξιά του στο ποίημα *Άλμπατρος* του Μποντλέρ.

Στους πλάνητες αυτού του κόσμου εύχομαι ολόψυχα να μην υποκύψουν ποτέ στις σειρήνες της κανονικότητας, να συνεχίσουν να περιδιαβαίνουν στο περιθώριο της ζωής αλλά και εντός της, για να μας θυμίζουν να μην προδίδουμε τα όνειρά μας.

Α. Σχοινά